

עראפאת עם אירי אמין • למי יש ראש לחסיפות?

צינור הנפט אילת-אשקלון (קצא"א) לבין עובדי מחלקת הים שלה, נמצאת בעיצומה. לאחרונה הנחית אברהם ("צ'יטה") בור צר מכה נוספת על העובדים, שהתקוממו נגדו לפני שנה, ושנהלו תבוסה בעורת המישטרה ובתי-המישפט. הוא ביטל את הסידור הקודם, שלפיו עובדים האנשים 24 שעות רצופות ונחים במשך 48 שעות. הסידור החדש: 12 שעות עבודה, 24 שעות מנוחה.

בפועל נראה החשבון אחרת. מכיוון ש- העובדים נמצאים באוניות בים, עובר זמן עד שהם חוזרים לחוף — ו-12 השעות הופכות ל-13 שעות וחצי. מכיוון שרובם גרים מחוץ לאשקלון, בגוש דן ובחיפה, נוספות לכך, לא פעם, שלוש שעות נסיעה הלוך וחזור. החשבון הכולל: 16 וחצי שעות עבודה, 19 וחצי שעות מנוחה. תוצאה אחרת: לאיש מן העובדים אין עתה לעולם שבת שלמה, לא בשבת עצמה וגם לא במשך השבוע.

הכביש מסוכן יותר. מדוע הנהיג האדמירל-בדימוס את הסדר החדש? ה-אמתה היא: בטיחות. העובדים מכחישים זו בלטה.

העובדים משוכנעים שהדבר בא רק כדי להתנכל להם. לדעתם, אין הדבר מביא כל ברכה למיפעל עצמו, כי הסידור מביא להוצאות גדולות נוספות להכרה. מאחר שהעובדים מחיפה באים במוניות-ספיישל, על-חשבון המיפעל, גדל חשבון הנסיעה בקו חיפה בלבד ל-35 אלף לירות בחודש. יש כשמונה נסיעות ליום.

הזמן הדרוש להחלפת העובדים באוניות הוכפל, וכך נוספו מאות שעות-עבודה ושעות-נסיעה לחודש.

כאשר מתחלפים בכל בוקר ובכל ערב, לעיתים בחושך, מגביר הדבר את הסכ-נות. בייחוד בלילות החורף. "חוץ מזה, מסוכן יותר לבלות פיי-שניים זמן בנסיעה בכבישים, מאשר לעבוד באוניות!" **המפוטרים חוזרים.** עובדי-הים משוכ-נעים כי הדבר בא להאמץ עליהם את החיים, להביא אותם להתפטרות. צייטה מעוניין, לדעתם, לקבלם לעבודה כקבלנים "זמניים".

ואכן — מבין 18 העובדים, שבגלל פיטוריהם פרצה השביתה הגדולה, נתבק-שו רובם עלידי צייטה לחזור לעבודה כ-קבלנים זמניים.

אחרי שהוצאו מליונים על שביתה כדי להביא לפיטורים, יש עתה מחסור משוע-בידיים עובדות — אך צייטה רוצה לקב-לן על בסיס של קבלנות. כי, בניגוד למצופה, חניף העבודה בנמלי-הנפט גבר, ואין די עובדים. הוותיקים לא קיבלו כלל-שה מזה ארבע שנים. האוניות מתעכבות בנמלים, והדבר גורם להוצאות של אלפי דולרים.

פיתקין-מחלה בשפע. ההתמרמרות העיקרית של העובדים מכוונת נגד הבור-רר, עורך-הדין נחמן אורי, הממונה האר-צי על יחסיה-עבודה. "הוא לא היה כלל-בנמל", אמר עובדים ותיק. "הוא לא הפי-ליג אף פעם בלילה בנמל!"

התוצאה העיקרית של השביתה וספיי-חיה, כעבור שנה: יחסיה-עבודה נשאר-ו מעורערים. העובדים שונאים את המנהל, אך אינם מעזים להרים ראש, אחרי מה שקרה. הם יודעים שההסתדרות תתנכל להם. תחת זאת הם מורדים בשירת שקי-טות. יש בירורים מדיניים, מיספר ימי-המחלה עלה בשיעור מבהיל.

ואילו מישפטם של 11 העובדים, שנאש-מו בפריצה למישרדו של צייטה, עדיין נמשך.

הסיכום: החלטת ההנהלה בעניין פי-טורי-עובדים, שגרמה לשביתה הגדולה, נראית כיום כחסרת-הצדקה לחלוטין. ואי-לו התמרמרות העובדים ויחסם השלילי ל-מיפעל, שנגרמו על-ידו, נשארו בעינם.

ההסתדרות

להצביע ברגליים

קופת-החולים רצתה

בתשלום עבור תרופות,

אך לא נמצאה

לה רפואה

ההצעה עצמה היתה מתונה למדי: ל-י הטיל תשלום צנוע של לירה אחת על כל תרופה שמעניקה קופת-חולים של ההסתד-רות לחבריה. כדי להקל על מיקרי-מצוקה, הוצאו מכלל זה מיקרי-יעד ומישפחות

מרבובות-ילדים. חולים כרוניים, המקבלים תרופות רכות בחודש, יידרשו לשלם את הלירה רק פעם אחת בחודש.

המטרה הכפולה: לצמצם את השימוש בתרופות, שהגיע בארץ לשיא. ולכסות חלק מגרעון קופת-החולים.

אולם נגד ההצעה קמה חזית רחבה. היו לה שני נימוקים, האחד עקרוני והשני מעשי:

● ההצעה נוגדת את עקרון העזרה ה-הדדית, האומר כי החולים יעזרו לחלשים. כאן נדרש תשלום דווקא מן החלשים ב-יותר: החולים.

● הניסיון בארץ הוכיח, שכל תשלום המתחיל בסכום פשוט, סופו עלות במהרה לרמות גבוהות. מהיגם שההסתדרות ת-ס, בול, השנה, מגיעו של יותר מ-700 מיל-יון לירות.

מצפון או רגל. לפי חוקת ההסתדרות, המוסד המוסמך להחליט על הצעה כזאת הוא הוועדה-הפועל. אבל נראה שהדבר אינו קל.

לפני שבועיים הועמד העניין על סדר-היום, אך שעה קלה לפני שהגיע תורו לדיון, פרצו עשרות שכירי אגד לאלום, הטילו מצור על ירוחם משל, שברו רהי-טים ושמשות, והפסיקו את הישיבה.

השבוע התחדשה הישיבה, ושוב הועלה העניין על סדר-היום. המחייבים, אנשי ה-מערך, השתדלו להצדיקו בכל הנימוקים הסבירים האפשריים. כל הסיעות הקטנות ה-גישו הצעות-החלטה נגד. נציגת הליכוד התנגדה אף היא בתוקף להצעה. קראה, בתום דבריה הנרגשים, לחברי המערך, ל-"הצביע על-פי מצפונם, או להצביע ברג-ליים".

אין רוב. נראה שדווקא הצעה זו נתי-קבלה. מרכז האולם, שבו מרכזת סיעת המערך, התרוקן בהדרגה. אנשי מפ"ם יצ-או להתייעצות. לעומת זאת היו שני האג-פים מלאים.

ירוחם משל יודע לספור. הוא ביצע תימרן משלי אופייני.

באמצע הוויכוח קם המזכ"ל, המכהן גם כיו"ר הוועדה-הפועל, והציע בדיבריי-נועם הצעה סבירה מאד: מכיוון ששש-שעו טע-נות כה חשובות נגד ההצעה, כדאי לחשוב עליה שוב. לכן החליט להפסיק את הי-שיבה באמצע הוויכוח, להחזיר את העניין לוועדה לדיון נוסף, ולאחר-מכן לכנס את הוועדה-הפועל למחר.

"בקיצור", אמר אחד מחברי-המערך, כי ציניות עדינה, "אין רוב."

נוער

מילחמה שיחיים בותיה

עיתון-מחתרת שי בוגרי

שמינת מזהיר מפני השתלטות

הפאשיזם, וקובל על צירי

מכשפות נגדו

"אנחנו אוהבים את ארץ-ישראל. עומדים על סף גיוס לצבא. אנו במקום מסיבות-הסיום המטופשות, חשבנו לעשות שהשו שישיאר חותמו על מישוהו. לכן, מתוך אה-בה לערכים שבהם אנו מאמינים, עשינו את אנטיתוזה". במילים אלה נפתח עיתון-מחתרת חדיפעמי בשם אנטיתוזה, שנכתב והופץ במרכז הארץ על-ידי תלמידי-תיכון מנתניה.

לא חלפו ימים אחדים, ונפתח צידי-מכ-שפות נגד העיתון ועורכיו הצעירים, הן בעיתונות היומית והן בכתיב-ספר, שבהם ניסו להפיצו. לא עברו שבועות ספורים, ותלמידי-שמינת בבית-הספר התיכון על שם טרגויהובסקי בנתניה הוציאו, בחסות ובמיומן בית-סיפרם חוברת בשם אנט-יתוזה. המילחמה בנותניה עדיין נמש-כת, ורק נדהו לזמן קצר, עד לאחר סיום בחינות-הבגרות.

אווירה פאשיסטית.

קש להביא דבר אחד עיקרי. להזהיר, במיור-חד את הצעירים, מפני האווירה הפאשי-סטית ההולכת ומשתלטת במדינתנו. המדינה מתחילה, לאט-לאט אבל בטוח, להיכנס לנשמתו של האזרח. במקום שהמדינה ת-ש, רשת האזרח, האזרח משרת את המדינה. הסביר עורכו הראשי של אנטיתוזה, חיים רויטגרונד (18), שהואשם בכלי התיקשור (המשך בעמוד 37)

מר, חזית-השמאל, מוקד, רמ"ח, שני פלגי הפנתרים.

ייס את ממשלת ישראל ונציגויותיה להש-צת ברירה, כדי להתגונן במלחמה, שהיא אבודה לגבני במושגים של חמש ועשר שנים.

"קשר יהודי" הגנרל בראון, שדיבר על "קשר יהודי" לפני כשנתיים, וחזר על דבריו בשבוע שעבר בעת הדיון בוועדת-הסנאט, שצריכה היתה להחליט, והחליטה, על חידוש מגיון כראש המטות המאוחדים של צבא ארצות-הברית — גונה בלשון רכה על-ידי האירגונים היהודיים, הוקקים לבראון כדי לספק את צורכי הביטחון של ממשלת ישראל. ראשי ברירה, אירגון מתנדבים אמריקאי הפועל במסגרת הקוני-סנסוס הציוני-לאומי היהודי-ישראלי, מגו-נים כ-סוכנים פלסטיניים וסובייטיים" בר-עזרת צירי קונגרס פרו-נאציים.

השגרירות הישראלית בוושינגטון, וצבא הכתבים-הסוכנים שלה, חוללו מהומת אדי-רים הפכו שמיים וארץ במחאה על נסיעתו של הנציג הפלסטיני באו"ם לארוחת-ערב עם סנאטורים אמריקאיים על גבעת הקא-פיטול. השגריר ותכניה-עיתונות הישרא-לית בוושינגטון היו רוצים, בעזרת המי-הוגות היהודית הממוסדת, שגם על ניצני ברירה ייאסר לנסוע מניו-יורק לוושינגטון.

עבודה

רקוויאם לשביתה

השביתה הגדולה בקצא"א

היתה מיותרת —

אך תוצאותיה פוגעות

במיפעל עדי היום

המילחמה-הזעירה בין מנהל חברת קו

* תצלום זה, שהופץ השבוע על-ידי מנגנון-ההסברה הישראלי בכל העולם, אינו קשור בעניין. הוא צולם ביולי 75, כאשר הרומן עראפאת לכנס האיחוד לאח-זות אפריקה.

גילה, מיהו לארי מקדונלד, שדבריו ראוי-יים-לציטוט בעיני הנשים הפרורממ-שלי-תיות. הציר, ממדינת ג'ורג'יה הדרומית, הוא ממנהיגיו של אירגון הבריך-סוסיטי, אירגון ימני קיצוני-אנטישמי שרבים מחב-ריו חברים גם במפלגות הנאציות האמ-ריקאיות. הפועלות באין-מפריע ברחבי אר-צות-הברית, מבלי שהממשלה הישראלית או המיסד היהודי האמריקאי ינקפו אצבע להוצאתן מחוץ לחוק.

סנאטום קזו. ההתקפה היהודית המ-מוסדת של אירגון ברירה נמשכה בשבועות האחרונים בתנופה מחודשת. ראשי האירי-גון, שרובם מכהנים כסגני-נשיא ומנהלים של אירגוני-רבים, אירגוני בתי-כנסת, אירגונים יהודיים כל-אמריקאיים, הוזהרו בפגישה סודית כי עליהם להפסיק את ביר-קורת הפומבית על ממשלת ישראל וה-מיסד היהודי. איומי-טורים וחרם הושי-מעו בצורה מפורשת, באותה שעה שהי-דושיה הישראלי-יהודי-אמריקאי, שהתנ-הל בירושלים, עסק ב"הידוק הקשר בין ישראל לפורזה".

קשר כזה, לדעת רבין וראשי ועידת הנ-שיאים של האירגונים היהודיים בארצות-הברית, צריך להיות "קשר" של ממש, שפירושו היחיד של "הקשר היהודי" בלשון הפרוטוקולים של ויקי-ציון, קשר ישרא-לי-יהודי, צריך להיות — לדעת ממשלת ישראל והסוכנות היהודית — תמיכה בל-תימעורערת ובלתי-מסוייגת בעמדת הקר-אליציה של העבודה-המפד"ל, המתקיימת ב-זכות הסטאטוס-קוו, הנשמר מזה 29 שנים בכספי המגבינות והשונור של יהודי אר-צות-הברית.

ברירה והארגונים הוהים לו סבורים, כמוכן, אחרת, הם פועלים בתוך הציבור היהודי בארצות-הברית כדי לשבור את המילכוד של הסטאטוס-קוו. ברירה מבא אפשויות מדיניות מנוגדות לאלה של הממשלה והמיסד היהודי, לדיון וביקורת של האזרחים היהודים האמריקאיים. המימי-סד היהודי מבין, כמוכן, שהסכנה חר-מורה הנשקפת לו היא מבית, אך הוא מגי